Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (δεύτερο τμήμα)
της 30ής Σεπτεμβρίου 2010

Υπόθεση F-29/05

Jean-François Vivier
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Κατάταξη σε βαθμό — Βαθμοί προβλεπόμενοι στην πρόσκληση για την υποβολή υποψηφιοτήτων — Τροποποίηση των κανόνων περί κατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων — Μεταβατικές διατάξεις — Άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Εφαρμογή κατ' αναλογία»

Αντικείμενο: Προσφυγή ασκηθείσα δυνάμει των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΕΑ, με την οποία ο J.-F. Vivier ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 21ης Ιουλίου 2004 περί κατατάξεώς του στον βαθμό A*6.

Απόφαση: Η περί κατατάξεως του προσφεύγοντος απόφαση της Επιτροπής, όπως επισυνάφθηκε στην προσθήκη της 21ης Ιουλίου 2004 στη σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου που υπογράφηκε από τον προσφεύγοντα στις 10 Ιουνίου 2004, ακυρώνεται. Η Επιτροπή καταδικάζεται να φέρει, πέραν των δικών της εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Περίληψη

1. Διαδικασία — Προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης — Προϋποθέσεις (Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, άρθρα 44 § 1, στοιχείο γ', και 48 § 2)

2. Δίκαιο της Ένωσης — Μεταβατικές διατάξεις — Στενή ερμηνεία

3. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Κατάταξη σε βαθμό — Καθιέρωση νέας δομής των σταδιοδρομιών με τον κανονισμό 723/2004 — Μεταβατικές διατάξεις περί κατατάξεως σε βαθμό (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 5 §§ 1 έως 4· παράρτημα XIII, άρθρο 12 § 3· Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού, άρθρο 10, εδ. 2· κανονισμός 723/2004 του Συμβουλίου)

1. Από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση και ότι απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη

διαδικασία. Ωστόσο, ισχυρισμός που αποτελεί ανάπτυξη λόγου που προβλήθηκε προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, με το εισαγωγικό δικόγραφο και συνδέεται στενά με τον λόγο αυτόν πρέπει να κρίνεται παραδεκτός.

(βλ. σκέψη 32)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 21 Μαΐου 2008, T-495/04, Belfass κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2008, σ. II-781, σκέψη 87

2. Οι μεταβατικές διατάξεις πρέπει, καταρχήν, να αποτελούν αντικείμενο στενής ερμηνείας, η οποία δεν συμβιβάζεται a priori με εφαρμογή κατ' αναλογία. Ο αυστηρός χαρακτήρας της ερμηνείας δικαιολογείται από το ότι οι μεταβατικές διατάξεις παρεκκλίνουν από τους πάγιας αξίας κανόνες και αρχές που θα εφαρμόζονταν απευθείας στις επίμαχες καταστάσεις αν δεν υπήρχε το εν λόγω καθεστώς.

Αντιθέτως, αν δεν υφίστανται πάγιας αξίας διατάξεις, η διοίκηση μπορεί να εφαρμόσει κατ' αναλογία το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων (στο εξής: ΚΥΚ) χωρίς να παραβιάσει τη μεταβατική φύση του άρθρου αυτού.

(βλ. σκέψεις 67 έως 70)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 23 Μαρτίου 1983, 77/82, Πεσκέλογλου, Συλλογή 1983, σ. 1085, σκέψεις 11 έως 15· 5 Δεκεμβρίου 1996, C-267/95 και C-268/95, Merck και Beecham, Συλλογή 1996, σ. I-6285, σκέψεις 23 και 24· 7 Δεκεμβρίου 2006, C-240/05, Eurodental, Συλλογή 2006, σ. I-11479, σκέψεις 52 έως 54· 12 Ιουνίου 2008, C-462/05, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, Συλλογή 2008, σ. I-4183, σκέψεις 53 και 54

ΓΔΕΕ: 19 Σεπτεμβρίου 2000, T-252/97, Dürbeck κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3031, σκέψεις 66 και 70

3. Ελλείψει μεταβατικής διατάξεως στον κανονισμό 723/2004, για την τροποποίηση του ΚΥΚ και του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο Λοιπό Προσωπικό (στο εξής: ΚΛΠ), προς καθορισμό της κατατάξεως σε βαθμό των εκτάκτων υπαλλήλων που προσλαμβάνονται μετά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού αυτού, την 1η Μαΐου 2004, βάσει προσκλήσεων για υποβολή υποψηφιοτήτων που δημοσιεύθηκαν πριν από την ημερομηνία αυτή, καθώς και ελλείψει συναφών εσωτερικών διατάξεων, μόνον το άρθρο 10, δεύτερο εδάφιο, του ΚΛΠ μπορεί να ληφθεί ως βάση για την κατάταξη αυτή.

Από το άρθρο 10 του ΚΛΠ προκύπτει ότι η διοίκηση διαθέτει διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τον καθορισμό του βαθμού των εκτάκτων υπαλλήλων. Ελλείψει σχετικής εσωτερικής διατάξεως, η ευχέρεια αυτή περιορίζεται μόνον από την υποχρέωση προσλήψεως των εν λόγω εκτάκτων υπαλλήλων στον βαθμό που προβλέπει η πρόσκληση για την υποβολή υποψηφιοτήτων και από την ανάγκη τηρήσεως της δομής των κατηγοριών ή των ομάδων καθηκόντων που καθορίζει το άρθρο 5, παράγραφοι 1 έως 4, του ΚΥΚ.

Υπό τις συνθήκες αυτές, και στην περίπτωση που ο βαθμός τον οποίο προβλέπει η πρόσκληση για την υποβολή υποψηφιοτήτων έχει καταργηθεί, επιτρέπεται στο θεσμικό όργανο να εμπνευστεί από τη λύση που επέλεξε ο νομοθέτης κατά τη θέσπιση του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ και να εφαρμόσει

κατ' αναλογία το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος αυτού, άρθρο σχετικό με την κατάταξη των υπαλλήλων που έχουν εγγραφεί σε πίνακα ικανότητας πριν από την 1η Μαΐου 2006 και προσλαμβάνονται μεταξύ 1ης Μαΐου 2004 και 30ής Απριλίου 2006.

(βλ. σκέψεις 60, 64, 65, 69, 70 και 72)

Παραπομπή:

ΔΔΔΕΕ: 28 Ιουνίου 2007, F-21/06, Da Silva κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-A-1-179 και II-A-1-981, σκέψεις 64, 68 και 79